

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15,-
CELOLETNO DIN 60,- ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTNO / OGLAŠI PO
ČENIKU / POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150,-
 POŠT. ČEK. RAČ. B.183

ORJUNA

P. N.
TRGOVCI!

Za

OD

IV. LJUBLJANSKI
15.-25. VIII.

VELESEJEM

Vsem Or.-Ju.-Na.!

Nacionalisti!

Proti nam izvajajo združeni komunisti in klerikalci najgršo ofenzivo obrekovanja, hujškanja in denunciranja. Obenem groze nam in našim pristašem z bojkotom, poedine člani pa skušajo zastrašiti bodisi z gospodarskim pritiskom, bodisi z grožnjami, bodisi tudi s tvornimi napadi.

Bratje!

To ofenzivo velja zlomiti! Naša dolžnost in naloga je, da odstranimo iz politične borbe takšne kanibalske metode, kakršne uporabljajo komunisti in klerikalci, vsakteri za svojim posebnim ciljem. Komunisti imajo na svoji krvavi zastavi zapisan prevrat, polom in razsulo naše domovine ter diktaturo proletariata, to je diktaturo par samopasnih lopovov ali pa strastnih bolnikov, hlepečih za politično močjo. Klerikalci zopet si žele nekdanjih časov, ko je le njihova beseda kaj zalegla, žele si ven iz edinstva s pravoslavnicami, brati, ven iz velike naše zajednice, katero so prokleli, ko je nastajala, in na katero zro tudi sedaj z globokim nezaupanjem. Njih želja gre za avtonomijo, to je za uničenjem jugoslovanskega edinstva, katerega ne priznavajo in na čigar mesta si žele majhne, brezplivne, njim na milost izročene zaostale Slovence.

Bratje! Zavedati se moramo velike in težke naloge, katero mora izvršiti Organizacija Jugoslovanskih Nacionalistov. Zato nalagamo vsem organizacijam, da pridejo redno vsaj enkrat mesečno članske sestanke s predavanji in diskusijo o sedanjem političnem položaju. Iz nas morajo izleteti roji prepričanih agitatorjev - apostolov, poklicanih, da zlomijo ono mržnjo proti jugoslovenskemu edinstvu, katero mržnjo sejejo brezvestni agenti med ljudstvo.

Vsakega takšnega agenta mora nacionalist pri vsaki priliki prijeti za besedo in ga za nesramno blatenje naše države na mestu kaznovati.

Dalje! Če v družbi, v vlaku, goštni ali kjerkoli naletiš na ljudi, ki

nasedajo govoricam o podkupninah, katere smo prejeli, itd. — kaznuj obrekovalca. Če pa vidiš, da imaš posla z zapeljancem, prijazen ga poduči.

Vsak nacionalist ima dalje dolžnost, da vsak incident, vsak napad nanj ali brata, pa tudi vsako obrekovanje, nevarno grožnjo, vsako zastraševanje z bojkotom, odpustom itd., takoj brez odloga naznani svoji organizaciji i Oblastnemu odboru v Ljubljani. Poleg kazni, ki naj vsaki takšni pretnji po možnosti sledi na mestu, bo treba vse nasprotnike, ki se poslužujejo nezakonitih in kaznivih sredstev, zasledovati tudi s pomočjo zakona in oblasti. Državni organi morajo izvršiti svojo dolžnost. Če jo bo vršiti tudi vsak nacionalist, bo kmalu vedel vsak nasprotnik, kje je meja med dopustnim in nedopustnim.

Vsak nacionalist naj si natančno prečita ta navodila in se po njih ravna vedno in povsod. Pri tem pa se ne pustimo izzivati od posebnih v to odposlanih izzivačev! Trezno misli, premišljeno govori, odločno dela! Pаметen argument zaleže čisto več, ko udarec. Udariti smeš le, če si izzvan. Orožje rabi le, v kolikor dovoljuje zakon in v silobranu. Zavedaj se pa vedno, da si nacionalist, ki ne sme dopustiti, da bi se v tvoji prisotnosti blatilo, kar nam je najsvetejše: Ujedinjena Nacija.

Organizacije imajo dolžnost, da še posebej opozore vse brate na ta okoliščine. Same pa morajo redno poročati Oblastnemu odboru o provedenih sestankih in diskusijskih večerih. Tajništva vseh organizacij morajo brez odloga pričetni javljati vsak poedini incident kakor tudi vsako izrazito izjavo, naperjeno proti obstoju države. Zlasti pozor na razne znane hujškače, provokaterje in njih somišljenike. O vsakem takšnem dogodku treba poročati takoj, kratko, z navedbo svedokov.

Za akcione čete bodo izdana posebna navodila. V jeseni se izvede revizija vsega člansiva. Pozor na mlačneže in zlasti na špione in konfidente!

Oblastni odbor Or.-ju.-na.

Grozeči razpust Orjune v Sloveniji.

Večni z obupno monotonijo se ponavljajoči ceterum censeo našli avtonomističnih in separatističnih Katončkov je razpust Orjune. V isti sapi, ko govore o brezpomembnosti in brezplivnosti naše organizacije, zahtevajo vedno znova razpust naše »brezpomembne in brezplivne« organizacije. Ni je še bilo politične kupčije, kjer ne bi klerikalci zahtevali kot plačilo za vstop v vlado razpust Orjune. Neštetočkrat so že mešetili, popuščali in popustili so od avtonomije in republike, priznali so dve oblasti v Sloveniji, odredi pa se niso mogli zahtevati po razpustu Orjune. Vidimo, koliko je vredno njihovo prizadevanje za avtonomijo in republiko, ko se odrečejo glavnim postulatoma svoje politike, da v zameno kupijo zatiranje našega pokreta v Sloveniji. To je nam nacionalistom nov dokaz, da smo na pravi poti, da naše delovanje občutno izpodkopava tla intrazigentnemu klerikalnemu separatizmu.

Razpust Orjune pa je silno delikatna stvar in nobena vlada nima poguma ukreniti kaj zoper njo, niti za samo ceno 21 tigrvskih glasov. Na tehtnici političnega vpliva skodelica Orjune tedaj počene v vis, vseh 21 poslanecv ž njihovimi volilci vred, da plavajo v labilni opoziciji in kar ne morejo iz nje kljub temu, da so žrtvovali temeljne točke svojih demagoških programov.

»Brezpomembna in brezplivna« Orjuna se vedno izkaže kot realna vrednota, ki se je pameten državnik ne upa zavreči, klerikalne tigre pa v Beogradu bagatelizirajo, ker

vedo, da bodo prej ali slej pripadljali v vlado brez koncesij, brez nagrad in brez izpolnjenih zahtev. Beograd dobro ve, da se v Sloveniji obrača list in da ljudstvo uvideva brezplodnost in škodljivost klerikalne politike v skupščini. Slovenija, ki bi lahko imela v državi privilegovano stališče, mora zavoljo avtonomističnih kapric klerikalnih poslancev stati ob strani in gledati, kako se vlada brez nje in preko nje. Zasluga klerikalcev je, da smo Slovenci potisnjeni na stališče narodnostne manjšine, da vsled njihove tlake ne sodelujemo na gradbi države in da se naši zastopniki shajajo po kotih z Arnavi, Turki in drugo temno golaznijo, ki noče miru in reda.

Orjuna pa vztrajno, dosledno in — kar je glavno — z uspehom propagira enotnost države in narodno edinstvo, brez ozira na to, je-li njeno delovanje vseč Albancem, Turkom, Madžarom in domačim njih pomagalcem. Vemo, da smo nacionalisti boleč trn v peti ne samo klerikalcem, temveč tudi marsikatere mu mogočemu iz drugih strank. Pridržamo, da nimamo prevelikega spoštovanja do samega razvajenega sinčka našega sivega premijera, da o drugih quantités negligibles niti ne govorimo.

Zavoljo nespoštivega vedenja napram odličnemu detetu je bila neka naša mestna organizacija že brzojavno razpuščena, toda tisti brzojav ni obveljal! Ne bo obveljal nikoli, kajti sanje o razpustu Orjune so sicer lepe, toda so le sanje!

Pri naših čudnih političnih prilikah bi bilo sicer preganjanje naše organizacije mogoče, morda bi se dobil celo kak kratkoviden čilka Ljuba, ki bi hotel separatistom na ljubo razpustiti Orjuno, uveriti pa bi se moral kmalu, da Orjuna ni komunistična stranka, koje korenine črpajo silo za rast iz moskovskih propagandnih skladov, ampak da ima korenine globoko v domači zemlji in da je vsaka misel na razpust naravnost gorostasten absurd.

Orjuna je ideja, je skoraj vera z verniki, ki so ji vdani z dušo in s srcem, radovedni smo na tistega, ki bi samo poizkušal razpustiti idejo. Mi bi si zelo želeli takega eksperimenta, da bi se enkrat za vselej dokazalo, česar nekateri nočejo in ne morejo pojmiti: Orjuna je tako pereča in pekoča potreba v našem javnem življenju, da bi jo bilo treba nemudoma ustanoviti, če bi ne bila že sama vznikla!

Naj bo g. Korošec potolažen: Tudi če pride do razpusta Orjune, ne bo Slovenija niti za milimeter bližja avtonomiji in republiki, ker je mi nacionalisti nočemo! Gospodi kar noče iti v glavo, da smo se zakleli in zaprisegli, da bomo glasom pravil naše organizacije branili enotnost in nerazdeljivost države z vsami duševnimi in fizičnimi silami. Naj le eksperimentirajo, toda uverjeni naj bodo, da bo račun eksperimenta pisan na njih lastno kožo. Zelite, gospoda, le ženite stvar do same osi, videli bomo, kdo bo koga! Mi smo pripravljani na vse. Videli boste, da se vrste naših borcev strejno in udarjijo boleče tudi kadar so iznenada napadene v vsei slavnostni povorki, videli ste, da Orjuna doseže svoj cilj, tudi preko trupel lastnih članov — in kakih članov! — in preko trupel napadalcev tudi, kadar gre samo zato, da se razvije prapor v državnih barvah, ki separatistom niso po srcu.

Bogme, Katoni, bodite uverjeni, da tudi v bodoče se ne bomo strašili niti lastnih žrtev, niti stotin mrličev nasprotnikov, kadar pojde za ohranitev enotnosti in nedeljivosti države in naroda!

Govorje Vam po razpustu! Govorje vam, kadar bomo nosili znake obrnjene proti srcu in kadar bo iz naših gumbic gledal brezizrazni sčitek našega znaka v beli dan! Govorje Vam, kadar bodo naši ponosni, okrvavljeni, s slavo ovenčani, s poljubi naših umirajočih borcev blagoslovljeni prapori zazidani v osrčje naših gora na severu in na jugu! Nepristano nas bo žgal naš trobojni znak do srca samega, neprestano bodo naši zazidani prapori hrepenelj po luči dneva, neprestano bomo škripali z zobmi nad sramoto, da državne barve naših praporov ne morejo svobodno viltirati v svobodni domovini!

Govorje Vam, pismarji in farizeji, koritarji in korupcionisti, gadja zalega in pobeljeni grobovi! Priznali bomo lojalno tudi vašo vlado, na oprezu pa bomo, da ne boste mogli porušiti temelja edinstva naroda in nedeljivosti države. Smešno nam je vaše sovraštvo do Orjune, drag in mil nam je vaš strah!

Oderiant dum metuat — naj nas le sovražijo, samo da se nas boje! To je naše geslo in verujte, orjunofobi, ne samo, da bomo parirali vsak udarec po nas in po enotnosti: Deseterno ga bomo vrnilii, kajti zakleli smo se in zaprisegli, da pride avtonomija in republika v Sloveniji le preko naših trupel!

V diaspori bomo krotki kot golobje in zviti kot kače, da vam bodo blazine v spanju trde kot kamen, da vam bodo svinčeno težki sni preganjalni spanec s hinavskih oči. Govorje Vam, kadar bomo izvajali § 2. naših pravil nelegalno izpod zemlje, izza ploča, izza zidu, odkoder vi sedaj pošiljate svoje strupene puščice nad nas!

Na razpust, gospoda, toda gorje vam!

13. VII. 1920.

Ta nepozabni dan je zapisan v zgodovini primorskih Jugoslovenov z ožganimi in okrvavljenimi črkami. Dvatisočletna rimska kultura se je tedaj prvič križala z našo mlado, komaj polstoletno »barbarsko« kulturo in to srečanje je bilo za barbarsko usodno: požig, rop in kri. Zgorlel je »Narodni dom«!

Ne bo odveč, ako o tej priliki v par potezah ugotovimo, kaj je bila tržaškemu Sloventstvu in vsemu Jugoslovenskemu Primorju ta zgradba, kajti do njenega zažiga nismo niti sami znali ceniti njene prave vrednosti, nismo razumeli njenega pravega pomena. To so nam šele odkrili Neronovi potomci s svojim peklenkim činom.

»Barbarska« kultura revnega, od mogočnih sosedov zapostavljene narodiča je hotela z orjaškimi napori in nadčloveškimi silami — pravilno razumevajoč vzvišeno nalogo človeštva in stremeč po svojih močeh doprinesiti skromen obol k tej vesoljni zgradbi — korakati vstrijc s starimi kulturami drugih večjih narodov. V petdesetih letih herkulskega dela je dvignila poldrugi milijonski narod iz po tuji krivdi res barbarske zaostalosti na stopnjo drugih civiliziranih narodov. V kratki dobi polstoletja smo postali z lastno močjo eden izmed kvalitativno najboljših narodov v Evropi, brez analfabetov, z razmeroma največjim številom časopisja in drugega čtiva.

V Primorju, posebno tam, kjer je bil dvig najtežji, kjer je bilo ljudsko obrazovanje najbolj ovirano, so bili uspehi najbolj pomembni. V Trstu, bogatem središču stare italijanske kulture, se je začela udeleževati naša mlada, toda žilava kultura. Ni imela prav nobenega agresivnega namena, hotela je le zastaviti roparsko vsrkavanje naših duš, ki ga je to mesto skozi dolgo vrsto let nemoteno vršilo. V petdesetih letih je to naše v prvi vrsti odporno delo v Primorju in predvsem v Trstu prineslo velikanske uspehe, zajezilo je popolnoma poitalijančevanje teh krajev, potegnilo črto med obema narodoma ter tudi naše ljudstvo postavilo na isto kulturno višino, kakršno je imelo italijansko. Kulturno življenje primorskih Jugoslovenov je cvetelo na vseh poljih, naše ljudstvo se je razvijalo vsestransko povsem neodvisno in že je začelo med obema narodoma tisto blagodejno, nikomur škodljivo tekmovalstvo v splošnem napredku, ki je smoter vsake prave civilizacije.

Center vsega našega kulturnega stremjenja je bil Trst. Postal je druga prestolnica vsega naroda s svojimi nešteitim ustanovami, ki so razpredale svoje svetle niti po vsej deželi. A kot zunanji in vidni spomenik vsega tega ogromnega dela se je dvigal »Narodni dom«, svetišče in ponos vsega primorskega Jugoslovenstva.

Ko so pripadli ti kraji po svetovni vojni pod Rim, takozvano »zibelko evropske kulture«, je bil vse-

se zavedajte, da imajo oglasi v Orjuni NAJBOLJŠI USPEHI! Zato NE POZABITE PRAVOČASNO POSLATI Vaša INSERATNA NAROČILA! UPRAVA.

Vsem cenjenim naročnikom, ki še niso poravnali naročnine za prvo polletje, naznanjamo, da jim bomo poslali tozadevne opomine in jih prosimo, da se s plačilom obratno odzovejo. To pa radi tega, ker je izdajanje lista združeno z velikanskimi režijskimi stroški. Toliko na znanje, da ne bo potem nepotrebnih reklamacij. Uprava.

mu našem razmahu naenkrat zdan konec. Že s prvim dnem je bil zapisan našem napredku pogin. Rimska voljkulja je brusila svoje krvoločne zobe...

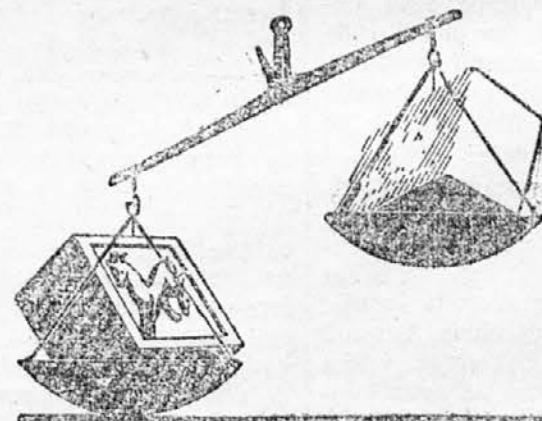
Pustošenje je začelo, toda v začetku le po malem. Trebalo je pač prej premišljene priprave, da so uničenje izvede temeljito, da se, ako le mogoče, z enim samim udarcem razruši vsa večletna zgradba Jugoslovenske kulture. Zadeiti je trebalo glavo, srce... Nad leto dni so sovragi premišljevali svoj peklenki načrt.

In 13. julija 1920 je počilo. Glant, dotlej nepoznani firenški šarlatan, je začel svojo herostratsko karjiero s tem, da je razvnel s šovinizmom in maščevalnim sovraštvom prepojeno tržaško svojat, da je v besnem navalu uničila naš najpomembnejši hram ob Adriji. Nad »Narodnim domom« se je dvignil petelin...

A ni jim bilo še dovolj! »Slovanski zmagaj ima več glav, treba je vse posekati!« — in so divjali dalje. Plameni so švigali tudi povsod drugje, kjer je le bilo katero znamenje naše, kjer se je dvigal kateri še tako skromni spomenik. Nad 50 takih znamenj je postalo kup kadečih se razvalin.

S požigom »Narodnega doma« je začela Kalvarija našega naroda ob Adriji. Ko ni bilo več kaj požigati in rušiti, so si sovragi izmislili druga uničevalna sredstva. Pregnali so večino naše intelligence, ukiniti so nam avtonomijo ter nas zdesetkali pri ljudskem štetju in volitvah; iz uradov so nam vrgli naš jezik in konečno so nam ukradli tudi našo šolo. Dolgo vrsto vedno hujšega zla smo doživljali, trpljenje se je vrstilo eno za drugim — toda prvo nas je najbolj zadelo. Kajti bilo je prvo in začetek vsega nadaljnega. Uničevali so nas ves čas in na vse mogoče načine — ali uničiti nas niso mogli, uničili nas ne bodo nikdar!

Danes, ko obhajamo štiriletnico začetka naših muk in našega trpljenja, danes smo kakor je naš »Narodni dom«, ta naš spomenik in simbol prej in sedaj. Ni to kup grob-

MILO, GAZELA, ODTEHTA
PO SVOJI IZBORNI KAKOVOSTI

vse manjvredne, cenejše izdelke.

Dobite ga v vsaki trgovini!

Delniška glavica: Din 50,000.000.
Rezervni zakladi: ca. Din 10,000.000.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Centrala: LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA.

Podružnica: Brežice, Kranj, Ptuj, Celje, Maribor, Sarajevo, Črna Gora, Meškovič, Spilj, Gorica, Novi Sad, Trst.

Brzjavni naslov: Banka Ljubljana.
Telefon števil: 261, 413, 502, 503 in 504.

Ije, kakor ga je nedolgo imenoval neki tržaški italijanski list, ampak je še vedno ponosni in nezmisljeni orjak, ki vpije v vsej svoji strahoti do neba po maščevanju.

Kljubovalno zre ta ogromni pohabljenec na vse svoje sovražnike (nečuvno solidno je njegovo ogrodje! — je tožilo italijansko časopisje o požigu!); vzdrljal je ognju, upira se burji in vihri, nezrušen stoji v vsej svoji strašni sili. Trajenemento in tožnik!

In tak kakršen je, je postal naš

nov simbol, veren izraz sedanjega življenja vsega našega naroda: tudi njemu narodu so vse vzeli; oropali so ga vsega, kar je imel, gol in krvaveč iz mnogih ran stoji in vpije po maščevanju... A ne klone; vzdrljal bo, kakor vzdrlži »Narodni dom«, njegov novi simbol. Tuptam se odlučiti od njega mal odlomek, kakor odpade od naroda kateri ne vredni njegov sin. Toda narod stoji, kakor stoji njegov pomnik, oba enaka v pohabljenosti, oba glasno vpljoč po maščevanju.

Orjuna in vera.

Nikdar nismo mislili, da bomo morali tudi v tem pogledu braniti pred podivjanci to, kar je zadnjemu Hotentotu sveto — vero. Ko smo krenili na naš zmagonosni pohod med narod, smo med drugim napisali na naš svetli prapor tudi izrek: »Brat je mio, koje vere bio.« V znamenju tega rekla je prodirala misel jugoslovenskega edinstva v zadnje najpobožnejše vasi Slovenije, v selamluke bosanskih mohamedancev, v čitlike Makedoncev in povesod, kjer po svoje Boga moli Jugosloven.

V svoja pravila smo postavili točko, ki direktno zahteva čim intenzivnejšo gojitev verske strpnosti. Tako, da se je povsodi, kjer je zaviral ponosni orjunaški barjak, razlegal tudi klic po verski strpnosti in pravi evangeljski ljubezni med vsemi Jugosloveni. Saj je ravno jedro naše ideologije brezprimerna, vsem neumevna in vse žrtvujoča ljubezen do Nacije in države. Vsi pošteni Jugosloveni so to prav dobro doumeli in se oklenili orjunaških praporov, ne da bi vpraševali, kake vere so njih brajce in na kak način molijo svojega Boga. Brez vprašanj in brez oklevanj so se oklenili Orjune, ker so doumeli, da hito pod njenim okriljem nasproti lepi bodočnosti.

Blagoslavljali so naše prapore pravoslavni popje, pa tudi rimskokatoliški kanonik se ni prav nič pomišljal blagosloviti orjunaški barjak in izreči besede: »Orjuna je edini spas te države!« In nihče se ni pomišljal, kaj šele zoperstavljati.

Vsakomur je bilo jasno in lahko umevno, da priznava Orjuna svobodo prepričanja in mišljenja vsakega posameznika. Videli so, da zahteva od vsega svojega članstva, da je moralno neoporečno in da spoštuje vsako iskreno mišljenje in pošteno prepričanje drugih.

Dejstvo je, ki ga ne more izpodbiti nobena še tako zlobno zavita laž pobožnih »Slovenčevcev«, da Orjuna stoji in da je vedno neomajno stala na stališču, da je vera najintimnejši del notranjega življenja posameznika. In ta bistveni del člo-

vekovega svetovnega nazora Orjuna čeni in spoštuje.

Zalibog pa je to naše odkrito in pošteno prizadevanje naletelo na strašen odpor pri slovenski duhovščini. Može, ki bi imeli propovedovati ljubezen in prijateljstvo, so pričeli oznanjati neizprosni boj in iztrebljenje vsega, kar je orjunaškega v Sloveniji. V boj je posegel celo sam vladika-škof Bonaventura Jeglič in dal s svojim nastopom vsej gonji proti Orjunim naravnost cerkveno-uradni značaj.

Mi pa smo prenašali vso to križarsko hajko mirno in dostojno, ker smo se zavedali besedi sv. Marka: »Vi farizeji pač čedite zunanost kozarca in skleda; vaša notranjščina pa je polna ropa in hudobije!« Da pa je pri tem prekipele potrpljenje nekaterih naših bratov, je samo krivo vse prej, kot pastirsko ponašanje škofa Jegliča.

Kot organizacija pa stojimo danes še vedno na stališču, da je vera, privatna zadeva vsakega posameznega člana, ki nima z našimi cilji absolutno ničesar opraviti! Zato pa je tudi podla in samo pobožnih licemercev okoli »Slovenca« in »Domoljuba« vredna laž, ki jo trosijo danes med slovenskim ljudstvom, da je Orjuna proti veri, da propagira pravoslavlje in odpad!

Res pa je, da smo in da bomo tudi v bodoče brezobzirno ožigosali zločinsko in naravnost protiversko početje nekaterih apostolov rimskokatoliške vere, ki ji danes pripada še večina našega članstva.

Pojavi, ki se danes kažejo v slovenskem delu rimsko-katoliške cerkve, kriče po temeljiti in takojšnji reformaciji. In le hvaležni nam bi bili lahko gospodje okoli Škofije, da jih danes, tik pred sinodo ljubljanske Škofije opozarjamo nanje. Rana je danes še ozdravljiva. Drevo edinozveličavne rimsko-katoliške cerkve, ki je pričelo danes hirati med Slovenci, zahteva energičnega vrtnarja, ki bo znal poiskati črve, ki glojejo na njegovih koreninah. Saj najti jih ravno ne bo posebno težko: Politika v cerkvi, identificiranje cerkve s SLS, preko-

merna kapitalizacija Cerkev in njenih služabnikov ter še tisoč drugih. Če se posreči zatreti te škodljivce, bo tudi prenehala odpadnjanje sadja, ki ga nosi danes na vestni nemarni vrtnar, škof Jeglič.

Sicer pa pričajo o tem bolehanju tudi še drugi pojavi. Omenimo naj samo naivna »Westfalska pisma«, ki jih je pisal mož, osivel v duhovski službi in ki uživa posebno zupanje Prevzvišenega. Ako se suši že listje na zeleni vejli, kaj je šele drugje. In to naj bi raje gospodje premišljevali, ne pa zabijali časa z brezplodno in brezuspešno borbo proti Orjunim, ki jim hoče samo dobro!

Še več! Današnjim privilegovanim in patentiranim posestnikom sv. vere in Cerkev ni še dovolj sramotenja vsega, kar je poštenim nacionalistom svetega in vzvišenega, oni

sramote tudi to, kar bi jim moralo biti nedotakljivo in sveto, kot vsakemu katoličanu. V svoji neizmerni zlobi so pričeli sramotiti tudi cerkvene obrede, ki so jim »viš« posameznikov izvršen ob različnih prilikah za dober denar ali pa radi terorja, kot so pisali ob priliki blagoslova prapora leške Orjune. Oj, ve pobožne, jadne kukavice, kako je že rekel Kristus: »To ljudstvo me časti z ustnicami, njihovo srce pa je daleč od mene!«

Zalostna nam majka, da moramo braniti cerkvene obrede, »mi brezverski in odpadniški nacionalisti« in da moramo klicati njim, ki bi morali učiti nas blagovesti: Moja hiša naj se imenuje dom molitve, za vse narode! Vi pa ste naredili iz nje jamo razbojnikov.

Ev. sv. Luke 19. pogl. 45—48 vrsta. —ej.

DOKAZANO je, da je naš DOMAČI IZDELEK

Izberne in izdatne kakovosti, vsled česar ni treba kupovati tujih izdelkov, temveč vsaka Mediliva gospodinja naj zahteva

izrecno le KOLINSKO CIKORIJU!

Umor br. Gustava Migića.

Že v prejšnji številki smo javili tužno vest o smrti br. Gustava Migića, ki je padel na Vidovdan, zaklan od zločinskih komunistov. Vzrok umora je bil samo ta, da je bil pokojni Migić zaveden Orjunaš in resničen prijatelj delavstva, ki mu je hotel s svojo žuljavo roko pokazati pot do sreče in blagostanja.

O umoru samem smo sprejeli sledeče poročilo. Pokojnika so komunisti mrzili že dalje časa, ker jim je s svojim resnim delom silno škodoval pri njihovem defetističnem rovarjenju med delavstvom. Celo obljuboval so mu že večkrat, da ga bodo ubili ob priliki. Na Vidovdan je sedel v neki brodski gostilni, pil čašo soda vode in pisal pismo. V stranski sobi gostilne pa so sedeli neki komunisti in pili vino. Odšli so pred njim in ga nato počakali v zasedi. Komaj je Migić stopil dobro na cesto, že sta planila k njemu dva komunisti in ga zagrabila za roke.

„ITO“ zobna pasta beli krasno zobe in daje jim blišč.

KARO-čeviji
Maribor, Koroška 19.

Treji pa ga je medtem, ko se ni mogel braniti, z vso močjo zabodel z nožem v vrat. Nato pa, ko je padel na zemljo, so ga zavlekli v bližnji jarek, kjer so ga nato formalno klali. To so gola dejstva, kot jih je dognala sodniška preiskava. Zločinci so bili takoj izsledeni in predani sodišču.

Pokojni Migić je imel dve nepreskrbljeni sestri in majko, ki jim je bil edina opora.

S tem zločinom je zopet znova s krvjo blagoslovljena pot našega pokreta. Še niso site orjunaške krvi krvičelne separatistične in izdajniške duše. Naši najboljši padajo eden za drugim. Ali Orjuna se ne da ustavit na svojem zmagonosnem pohodu. Dosedaj je padlo deset naših junakov. Mi ne plačemo za njimi, ker oni so žrtve svoje dolžnosti. Prišel pa bo čas, ko bodo vsi naši neprijatelji strahovito drago plačali prolito orjunaško kri!

Litografično črnilo.
THE REX CO., Ljubljana.
Priporočamo osem rodbinam
KOLINSKO CIKORIJU
izvrsten priodatek za kavo.

Na ljubljanskem trgu.

Voziček pri vozičku, za vozički branjevke in okoličanke, glasno hvaleč svojo robo. S prijateljem, ki si je na gumbnico pripel orjunaški znak zato, da bi matrone ne imele korajže opehariti ga, se približava skupini kmetice, zbranih za malim dvokolesjem. Gospodarice štirih vozičkov so se bile tam zbrale in prežvekovale domače vesti. Glavno besedo je imelo suho ženiščo:

»Pravim vam, prav nič ni izzival, še nasmehnil se ni, pa so ga kar lopnili po ustih. Kar h Orjuncem ga bom peljala: Pa ga vi ređite, če ga lahko pretepetate.«

»Pa če bi tudi kaj dejal! Kaj pa je, če kaj reče? Kaj še govoriti ne smemo več?« pritrjuje druga.

»Saj pravim!« se jezi suho ženiščo. »Saj nismo v Afriki med zamorci, saj smo ljudje z jezikom. Kaj pa je, če reče fant, da so Orjunci barabe, ko pa so res. Prvemur, ki mi pride pred noge, pa mu porečem tako. Barabe so, pa faloti! Pa še kakšni!«

Dopisi.

Iz Škofje Loke, Preteklo nedeljo 13. t. m. je napadel na cesti v Plevni brez vsakega povoda Janez Triler vulgo Željnov iz Stare Loke, nameščen kot uradnik pri Vzajemni posojilnici v Ljubljani, našega člana Rudolfa Zilherla ter ga lahko telesno poškodoval. Radi psovaja: »Prokleti Orjuncem«, pozvan na odgovor, je začel prav po barbarski razsajati in biti naokrog s palico, da so se zgržali nad njegovo surovostjo celo navzoči njegovi somišljeniki. Le prevdarnosti naših članov se mora ta klerikalni prenapetež zahvaliti, da mu ni orjunaška pest razbistrila alkoholiziranih možgan. Za sedaj veljaj samo pisмено svārilo, drugič pa reagiramo na slične napade dejanski po gesly: Zob za zob.

Guštanj. V mariborskem »Narodnem gospodarju« trdi dobroznani dopisnik iz Guštanja, da so dopisi, priobčeni v zadnjem času v ljubljanskih časopisih o razmerah v Guštanju, popolnoma neutemeljeni.

Če misli dotičnik na naš dopis iz Guštanja v 31. številki, se vsi čitatelji »Orjune« in »Narodnega gospodarja« o resničnosti našega tozadevnega članka prav lahko prepričajo na licu mesta. Za vsako našo besedo bodo našli tudi popoln dokaz.

Guštanjankemu dopisniku N. G. povemo pa sledeče: »Če si drznete še enkrat javno nastopiti proti našemu nacionalnemu stremljenju, se bo tudi Vaše ime blestelo v »Orjuni« — toda ne med imeni zavednih Jugoslovenov — temveč med imeni Nemcev, nemčurjev in drugih narodnih izdajic in propalic, katere si Vi drznete braniti.«

»Narodnega gospodarja« pa opozarjamo, da je N. R. S. pridobila med tukajšnjimi narodno zavednimi Slovenci le vsled tega svoje pristase, ker je tem sveto obljubila, da bo delala na to, da se napravi konec nemškutarstvu v Guštanju in bo v to svrhu dosedaj odstranitev tujih državljanov. Obljuba dolg dela in je častna zadeva. Upamo torej, da bodo radikalni naša stremljenja na meji podpirali in da ne bodo več nasledili častihlepnim in nečednim ambicijam svojih dopisnikov.

Iz kolodvorske restavracije v Mariboru. Vkljub večkratnemu opominu v »Orjuni«, se naš dični restavrator g. Stikler nikakor noče privaditi našemu jeziku. Ni dovolj, da se poslužuje v ožjem krogu blažene nemščine, ampak začel je kar javno izlivati nesramne psovke napram svojim slovenskim uslužbencem, v kar najbolj odurnem švabskem jeziku. Preteklo soboto se je

V tem je tretja, visoke postavba pogledala preko drugih in naju zagledala. Pa je zašepetala suhi: »Tame sta dva, eden ima znak.«

Družba v krilih se je zganila in neka ženiščina je povzdignila svoj glas:

»O, vsi pa niso, vsi! So tudi pošteti ljudje vmes! Tudi očete so vmes, (moj prijatelj nosi poročni prstan na levi roki) tudi očete, ki vedo kaj je prav in kaj ni.«

»Kaj pa hočete, tako je! Kaj mislite, da klerikalci nimajo falotov, pa barab, pa lumпов v svojih vrstah?« de druga.

»Pa še kakšnih! Takih, da bog nas varuj! No, kaj bi pa radi gospodje?« pravi tretja in se obrne do naju, kakor da bi nas bila šele tedaj zapazila.

»O nič!« se odreže prijatelj. »Značajev iščeva, pa jih vi nimate.«

In greva dalje.
Za nama pa se širi glave srnejo v tesen krog in četvero pristnih tercijalk ponavlja zadnjio pridigo svojega dušnega pastirja. —č.

LISTEK.

„Orjunaši“ ali „Orjunci“.

Jezikovna razprava.

Škofovi čunji sporoča neki »jezikoslovec«, da ni prav pisati »Orjunaš«; -aš da je srbska končnica, ki ima v slovensčini »zaničevalen« pomen, a pravilno slovenski da se pravi in piše »Orjuncem«...

Temu nazoru se ne moremo pridružiti brez ugovora, »Očenaš«, kadar ga molijo maziljeni »Slovenčevi« lažnivci, je pač res, da božja beseda v svinjskem rilcu, in »maš«, ki jih služijo taki individuiji, Gospod vsekakor ne more biti vesel; vsaka maša in vsak očenaš pa zato vendar še ne pomeni bogoskrunstva in zaničevanja božje besede, saj se niti v ljubljanski škofiji ne manjka vzornih katoliških svečnikov, ki so vredni služabniki božji, zgledni državljani in navdušeni člani »Orjune«!

Ako je »Slovenčev« jezikoslovec »z odobrenjem knezoškofijskega

ordinarijata« za kaj, se mora obnesti povsod, ne samo v enem primeru. Poizkusimo. Jaz, ki sem v »Orjun-i«, naj ne bom »Orjun-aš«, ampak »Orjun-ec«; pravičnost zahteva, da naj se tudi »Slovenčev« učnjak, ki sedi, stavim da, v kakih državni »sinekur-i«, ne predstavlja več kot »sinekur-aš«, ampak — kako že? — — — Jok, brate!

Iz ozira na javno moralo glasujemo proti predlagani izpremembi in bomo gospodu »jezikoslovcu« nadaljne razloge še osebno »našteli«, ako jih je željan. Mi hočemo, da ostane jezik našega slavnega Antona Bonaventura čist in nepokvarjen — že zato, ker ga rabijo tudi pri sv. izpovedi, kjer slišijo mlada dekleta itak dovolj kočljivih besedi...

»Zaničevalni« pomen končnice -aš diši na sto milij po kislem grozdju. Škofovi strokovnjaki za laž in obrekovanje bi namreč radi tem pštem odpravili eno izmed najboljčilnejših razlik med seboj in med nami, ki jim zabranjujejo vstop v Organizacijo Jugoslovenskih Nacionalistov: če bi obveljalo, da smo mi »Orjunci«, kdo bi bil potem več-

ji »nacionalist« od njih? »Slovenčev« jezikoslovec bi moral postati v takem primeru najmanj naš veliki čelnik in naš oblatni odbor bi kmalu izgledal kakor kak konsistorij. Mi tega ne želimo. Ne in ne!

Smo in ostanemo »Orjunaši«. Za to, da dobi nevšečna »srbska« končnica -aš v najdoglednejšem času tudi v okolici Antona Bonaventura namestu »zaničevalnega« — »visoko spoštovalec«, če ne, pa vsaj »trepetalen« pomen in da izgine želja po njeni odpravi s »Slovencem« vred, se bo že kako poskrbeło. Škofov jezikoslovec tedaj sicer ne bo več »sinekur...aš«, a stradal ne bo. Čistil bo naše orjunaške škornje in bo za to krmiljen in plačan — ako bodo škornji vedno lepo svetli. Mordax.

Orjunaše

opozarjamo, da si preskrbe sukno za kroje (jako ugodno). Na željo se tudi kroj izgotovi pri

Drago Schwab, Ljubljana.

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ & DRUG
LJUBLJANA, BOHORIČEVA ULICA 24

zgodil zopet enak slučaj zunaj na peronu, in sicer v oddelku za inozemce, v prisotnosti inozemskih potnikov v tankaj stoječih brzovlakih. Ves iz sebe in kakor puran od jeze rdeč prikrilji g. Sticker nad prodajalki bufeta in bruha svojo onemoglo švabsko jezo nad ubogima prodajalkama, in to radi nekake malenkosti. Vsi pričujoči potniki so se zgražali nad tako posirovelostjo v švabskem jeziku ter si stavili svoje komentarje.

Res lep pozdrav se je nudil potnikom, ko so slišali tako lep in gniljiv pozdrav v švabskem krikju, kakor da bi bil g. Sticker neomejeni gospodar cele postaje. Naši potniki, ki so s težkim srcem pričakovali povratek v domovino, niso skoraj vedeli, da se nahajajo že na naši zemlji.

Zahtevamo energično, da oblasti odpravijo tega švabskega izživca iz našega lepega Maribora in naj oddajo restavracijo v našem kakekmu Slovincu, ki pozna in zna vršiti narodne dolžnosti v tako spornih točki kakor je naš Maribor.

Pričakujemo, da smo se glede te stvari oglašil zadnjikrat, ker v drugem slučaju ne moremo jamčiti, da se ne bo kaj neprijetnega pripetilo.

Vam, slovenski uslužbenci pa kličemo: »vztrajajte« in nam brez-pogojno javite vsak najmanjši nedostatek od strani restavracija.

Greben jim raste. Lojalni in ponižni Nemci in nemčurčki v Mariboru so med tednom še dokaj mirni in jedva jih opaziš. Ko pa pride nedelja, pa v mariborski okolici kar mrholi modrih in rdečih jopic, ki posejajo bližnjo nemško mejo. Še rajši pa slovenske »vinotoče pod vejo«. Ko se navzijejo vsch dobrin in jim je tudi dala čaša vinca rujnega dovolj poguma, se vračajo domov. Gorje slovenskemu potniku, ki jih takrat sreča. Ves žolč in jezo na Jugoslavijo zlijajo nanj. Vse drugače prikrite in ostudne psovke mora slišati uboga para in če se drzne še oporekati se ga lotijo tudi dejansko. Javljena sta nam dva enaka slučaja, kjer so kompromitirani člani dveh nemških, drugače »lojalnih« društev. Ko izvemo vse potankosti, bomo poročali obširneje, pa tudi tem društvom bomo poskrbeli primerno reklamo in na primeren način skrbeli za njih — razmah.

U. D. R. Tudi Maribor se hoče osrečiti s to organizacijo, ki naj bi pomenila: Udruženi delavski reditelji. Nimamo nič proti temu, da si delavske stranke za svoje prireditve vzgajajo reditelje, odločno pa svarimo, da bi se te rediteljske organizacije uporabljale kot nekake bojne trupe proti naši organizaciji. Za nedolžnim grmičem U. D. R. tiči drug zajec, kot bi si to mislili na prvi pogled, saj »Volksstimme« v vabilu tudi povdarja, da je naperjena proti »jugofašizmom«. Naša organizacija, ki se je tu ob meji še najbolj zavzela za pravice slovenskega delavca, ne bo trpela, da bi čete brezglavih voditeljev, ki zgubljajo tla pod nogami, kot »udarniki« ogrožali razmah naše organizacije in ubijale naše člane. Če nam napovedujete boj, katerega nismo izzvali, ga sprejmemo! Vedite pa, da se Vas ne bojimo, da bomo vsako krivico pošteno in z obrestmi vrnili!

Soštanj. Velenemškutar Woschnagg je zadnje čase dobil dobrega zaščitnika v osebi samega g. okrajnega glavarja dr. Ipavica. Mi sicer ne vemo, kako je gospod okrajni

glavar sedaj naenkrat postal tako intimen prijatelj najzagrizenejšega sovražnika našega naroda in države, vendar smatramo za svojo dolžnost opozoriti imenovanega gospoda, da nikakor ne bomo trpeli dolga njegovega javnega švabčarenja z Woschnaggom po javnem trgu na promenadi, pa magar če popelje kot politični uradnik Woschnaggovo družino ne samo v Italijo, ampak celo v Egipt na potovanje. Čudno se nam vendar zdi, da je gospod glavar pozabil na besede, ki jih je izrekel pred tremi ali štirimi leti, češ, da voza od Woschnagga ne more sprejeti, danes pa je njegov stalen gost. Isto naj velja glede dr. M. Ta naš opomin je zadnji, ker si bomo v ponovnem slučaju znali sami pomagati in poučiti političnega uradnika, da je pri nas uradni jezik slovanski in da se politični uradnik javno kompromitirati s švabčarenjem ne sme. Povedali mu bomo, da so ti časi minili, ker je on v senci gosp. Woschnagga pozabil.

Z MALIM STROŠKOM
VAM NAPRAVI
JUHAN
NAJBOLJŠO HRANO!

REMINGTON Med. 12.
brezslisni pisalni stroj.
Franc Bar, Cankarjevo nabr. 5. Tel. 407

Kronika.

Celjski jetniki so bili danes po šesttedenskem zaporu zopet izpuščeni na svobodo. Ljubljanske Orjune so jim priredile slovesen sprejem na kolodvoru, kjer je pozdravil v imenu Oblastnega odbora žrtve klerikalnega denunciranja br. inž. Kranjec. Nato so odšli celjski jetniki v sprejedu v mesto. Imena oproščenih bratov so: Sadar Jože, Vrabčič Rudolf, Kalan Jože, Mrnuh Lavoslav, vsi iz Zagorja, nato bratje: Strah Franc, Bulc in Rugelj iz Mirne in Vučnik Vladimir iz Šiške. Pred dvema dnevnoma so izpustili iz zapora tudi br. Tišler Joža, Pegana in pa Tomažiča.

1000 in X. laž »Slovenec«. »Slovenec« z dne 22. t. m. prinaša sledečo notico: »Pri orjuncu Grubešiču, glavnem krivcu za uboj pred glavno pošto, se je našlo povodom preiskave na njegovem stanovanju mnogo vlomilnega orodja in orožja! Gotovo se je uporabljalo to v prosep državnega edinstva.«

Tako »Slovenec«. Mi pa ugotavljamo, da brat Grubešič vsled svojih slabih gmotnih razmer niti svojega stanovanja ni imel. To je bilo tudi vzrok, da ga policija kljub vsem denuncijacijam »Slovenca« ni mogla izslediti, ker je prenočeval pri svojih kolegih, kakor je

pač prilika nanesla. Jasno je torej, da se ni mogla vršiti nobena preiskava na njegovem stanovanju, ker ga sploh nima, jasno pa je tudi vsakemu pošteniaku, kako podlo operira »Slovenec«, da bi škodil svojemu nasprotniku.

Oblastni odbor je sicer sklenil, da preskrbi bratu Grubešiču prvovrstno sobo v hotelu »Unionu«, kakor hitro bo likvidirana vsota 400 tisoč dinarjev, ki nam jo je po »Slovencu« poklonil Pribičević, prepričani pa smo, da bo brat Grubešič, ki ga »Slovenec« slika kot skrajno nasilnega razbojnika, našo ponudbo odklonil, ker bo raje obračunal poprej z odgovornim urednikom »Slovenca« in se mu vsled tega ne bo izplačalo premeniti dosedanjega stanovanja.

DR. VILJEMU BALTIČU.

1. Ali je res, da je laški okrajni glavar, ko so orožniki v Trbovljah hoteli razorožiti Orjunce, ki so imeli uklenjenega rudarja Fakina, orožnikom prepovedati rabiti orožje in postopati po zakonu?

2. Ali je res, da pristojna oblast ve, kdo je dal v navzočnosti več Orjuncv in neveste Znidaršičeve, gđcne. Pretnarjeve iz Bleda, ki so v Trbovljah uklenili rudarja Fakina, povelje: »Peljite ga vun in ga ustrelite?!«, da pa kljub temu ta človek še vedno hodi prost po Ljubljani?

3. Ali je res, da sta oblasti naznanjena in dobro znana oba morilca Fakina, od katerih se eden nahaja zelo blizu Ljubljane, sedeža velikega županstva, da pa dozdej ni nobeden izmed njiju aretiran? Gornja vprašanja je prinesel »Slovenec« z dne 19. t. m. Gospod veliki župan sicer ni čutil potrebe, da bi odgovoril temu gnusnemu reptilu, bomo pa mi to storili, da pokažemo javnosti, s kakšnimi lažmi operira ta nesramni denuncijant, ki nam spravlja naše brate v zapor. Državno pravdnistvo seveda vzame vsako »Slovenčev« denunciacijo kot suho zlato in zapira brezobzirno naše brate, ki morajo trpeti po nedolžnem v preiskovalnem zaporu, dokler se preiskovalnemu sodniku ne zljubi zaslišati prič, ki ugotove laž nesramnih denuncijantov.

Ad 1. ugotavljamo, da laškega okrajnega glavarja g. dr. Senekoviča sploh ni bilo v Trbovljah, ko se je vršilo razviteje prapora. On se je šele popoldne pripeljal tja, ko je Orjuna že korakala v bojnem pohodu nazaj na kolodvor.

Ad 2. ugotavljamo, da je ostala gđcna, Marica Premerjeva ves čas pri mrtvem svojem zaročencu. Ona ga je od mesta tragedije spremljala na zadnji poti do kolodvoru. Ona sploh ni bila v trgu Trbovljah pri razviteju prapora, ker sploh ni prišla čez Loke. Vsled tega sploh ni mogla nič vedeti, še manj pa slišati o Fakinu, dokler je bil isti živ.

Ad 3. ugotavljamo, da je bil na anonimno denunciacijo aretiran br. Tišler iz Šiške, ki ga po vsej priliki misli »Slovenec«. Bil je v kroju konfrontiran v celjskih zaporih z vsemi mogočimi komunisti in klerikalci, pa se je njegova nedolžnost nepobitno izkazala. Pred tremi dnevi je bil izpuščen iz celjskih zaporov.

To so torej dejstva, na katera bo seveda »Slovenec« molčal, kakor vedno, kadar ga udarimo po gobcu. Gosp. državnega pravdnika pa prosimo, naj posveča več pažnje

raznim »Slovenčevim« lažnim namigavanjem. S tem bo prihranil sodnikom obilo posla, našim članom pa še več trpljenja. Če bo slo pa to zapiranje in spuščavanje naših bratov še delj časa naprej, potem pa mu priporočamo, naj se preseli kar v škofovo tiskarno, mi pa bomo dali naše člane zaslišavati v našem provizornem kraljestvu pod Snežnikom.

Tetka »Nova Pravda« so se nas tudi po dolgem času lotili. Pri piskerku »kofetka« in čitanju uvodnika »Narodnega dnevnika« o nacionalizmu so tudi oni izgovorili par tehtnih besedi o terorju Orjunašev in komunistov. Po dolgotrajnem iskanju in stikanju po bukvicah od tuga Kolomanovega žegna so našii zelo tehten zagovor proti Orjunaški nadlegi: »Le vkup, le vkup uboga gmajna!« Mislimo, da ta coprnija ne bo dosti zalegla, pa makar če ji da še Bonaventura Blažev žegen povrhu.

Opozorjamo člansivo na velike svečanosti Jadranske straže na Bledu. Udeležite se jih v čim večjem številu, da dokumentiramo našo ljubezen do našega morja.

OB LEKE
OB NA
OB ROKE
OB MESTNI TRG 5
OB ERNATOVIC

Parna pekarna Jean Schrey
nasl.

Jakob Kavčič, Ljubljana
naznanja, da ima vsak dan večkrat
priznano najboljšo sveže pecivo.
Telefon šte. 158.

Naš pokret.

Ustanovni občni zbor Orjune Vrhnika se vši dne 27. t. m. ob 10. uri popoldne v Sokolski dvorani na Vrhnikih. Nacionalisti in prijatelji jugoslovenskega pokreta udeležite se ga v največjem številu.

Ustanovni občni zbor Orjune za Mežsko dolino se vrši v nedeljo, dne 27. t. m. v Prevaljah ob 2. uri popoldne pri Lahovniku. Nacionalisti osvobojene Koroške udeležite se v čim večjem številu tega prvega občnega zbora organizacije jugoslovenskih nacionalistov ob meji neosvobojenega Korotana.

Veliko vrtno veselico priredij pri Slamiču na Viču v nedeljo 3. avgusta ob 3. uri popoldne viška Mestna organizacija. Vabijo se nanjo vsi člani in prijatelji našega pokreta.

Odbor. Kolesarji ljubljanskega bataljonskega okrožja, zbor, v nedeljo dne 27. t. m. ob polu 8. uri zjutraj v areni »Narodnega doma«, Kroj in kolesa!

Mestni odbor Orjune v Škofji Loki izjavlja, da so vse govornice, ki jih gotovi nasprotniki našega pokreta širijo med ljudstvom, češ, da je br. Fr. Dolenc ml. kot član Sokola insceniral napad na Orjunaše na škofjeloškem kolodvoru, zlobno

izmišljene. Namen nasprotnikov je le, škodovati obema bratskima organizacijama. Konstatiramo, da vlada med tukajšnjim Sokolom in Orjuno popolna harmonija. — Škofja Loka, 10. julija 1924. — Za sokolsko društvo: Franc Dolenc, t. č. starosta. — Za mestno Orjuno Škofja Loka Josip Čeh, t. č. predsednik.

IZKLJUČITEV.

Trboveljska Orjuna je izključila naslednje člane: **Tratar Alojzij, Ušeničnik Polde, Kosce Polde, Sterman Valentin, Škobernc Franc in Krajšek Rudolf** vsled neizvrševanja članskih dolžnosti.

Službene objave.

Iz Bleda smo prejeli od zdraviliške komisije pritožbe tičoče se naših članov. Ugotovili smo, da so naši nasprotniki pod firmo Orjune nalašč uprizorili dejanja, ki jih mora vsakdo obsojati. Mi še ponovno opozarjamo člansivo na korektno postopanje pri obisku zdravilišča. Pozivamo pa zdraviliško komisijo in policijo, da brezobzirno postopa proti vsakomur, ki bi škodoval ugledu Bleda in smo prepričani, da njihove odredbe naših članov ne bodo zadele.

Oblastni odbor. Vsem organizacijam. V zadnjem času se vsled lažnih »Slovenčevih« denuncijacij množe aretacije naših članov. Vsi ti aretirani padejo v breme oblastnega odbora, kar mu da obilo dela. Večkrat pa se dogaja, da oblastni odbor šele po preteku več dni izve za aretacijo in je žrtev ves ta čas brez vsake pomoči. Ker je pričakovati še nadaljnih preganjanj, odrejamo sledeče:

1. Vsak član, ki bo aretiran, naj to takoj javi svojemu pristojnemu mestnemu odboru.

2. Prva dolžnost vsakega odbora je, da priskoči takoj z vsemi sredstvi zaprtemu bratu na pomoč. V prvi vrsti pa mora pristojni odbor skrbeti za pravno pomoč in preskrbo žrtve. O aretaciji mora takoj obvestiti oblastni odbor njegovo pomoč pa naj išče šele tedaj, ko so izčrpana vsa njegova sredstva.

Gornje v vednost in točno ravnanje.

Oblastni odbor.
VSEM BLAGAJNIKOM IN POVERJENIKOM.

Člansivo posameznih organizacij se pritožuje, da vsled malobrižnosti blagajnikov in poverjenikov še nima izstavljenih legitimacij, ki so veljavne edino tedaj, ako le plačevanje članarine potrjeno s prilepljenimi članarinskimi markicami, ne pa s podpisom blagajnikov. Vkljub

Tovarniške zaloge I. češke
steklarne KVJGV v Ljubljani.
Steklenice
za konjak, za rum, za sifon, za
pokalice, za zdravila ter druge
vseh vrst ima v zalogi trrdka
„ČENOJUG“ v Ljubljani,
v palači Ljubljanske kreditne banke.
Telefon 889.
Dobavljamo tudi po naročilu iz tovarne.

LJUBLJANSKA POSOJILNICA R. Z. Z. O. Z.
Obrestuje
vloge na hranilne knjižice in tekoči račun po 8%
v novopreurejenih prostorih
v LJUBLJANI
MESTNI TRG št. 6
Večje in stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru.
Sprejema v inkaso fakture in cesije terjatev.
Posojila daje proti popolni varnosti na vknjižbo, proti poročstvu in proti zastavi.

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

Podružnice:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Bržjavi:
TRGOVSKA.

DUNAJSKA CESTA ŠTEV. 4.

(V LASTNI STAVBI)

Telefoni: 189,
146, 458.

Kapital in rezerve Din. 18.300.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Ekspoziture:

Konjice
Meža-Dravograd

1932

temu, da smo svoječasno razposlali tiskane naročilnice za markice in druge tiskovine, da s tem olajšamo blaginikom »ogromno« delo, ki ga imajo s pobiranjem članarine in naročanjem markic ter tiskovin, se nekateri malomarneži še vedno ne zganajo.

Zaključili smo drugo četrtletje, a večina blaginikov nam še ni poslala izkazov o izrednih prejemkih. Povdarjamo, da so blaginiki in poverjeniki dolžni poslati imenovane izkaze tudi v slučaju, da nimajo nikakih izrednih prejemkov!

Blaginik in poverjenik skrbi:

1. da je plačana redno članarina v Tvojem okolišu!
2. da imaš vedno zadostno število članarinskih markic in orjunaških znakov v zalogi!
3. da imaš vedno v zalogi vse potrebne tiskovine, propagandne brošure, slike in drugo naše blago!
4. da točno pošiljaš četrtletne izkaze in paziš, da so vedno vse obveznosti nasproti Oblastnemu odboru likvidirane!

Blaginiki, ki so preleni, (o preobloženosti pri tako malenkostnem delu ne more biti govora!), da bi vršili svoje funkcije točno, naj podajo takoj ostavko svojem Mestnemu odboru, poverjeniki pa Oblastnemu odboru, ker bodo s tem organizaciji le koristili!

ZRNA.

»Vlomilsko orodje«. — Takšno »vlomilsko orodje« kakor br. Grubišič ima škof Jeglič tudi. Kaj stavimo? A da ne bo kdo kaj slabega mislil, še to: škof Jeglič po našem mnenju ni zmožen izvršiti vloma!

Slovensko ljudstvo je pričelo misliti! Jojmene, kaj pa bo to, pobožni strički okoli »Slovenca«? Nam se je že to tudi zdelo, samo verovati nismo mogli tej najnovejši psiholo-

gični spremembi v mišljenju dobrega slovenskega naroda. Zato je sedaj po Podnartskem incidentu tak lep mir.

VPRAŠANJE NA G. PRAVOSODNEGA MINISTRA:

1. Ali je res, da zločinski iz Kotoribe izgnani tip Janez Štebalar ni bil aretiran zato, ker je rekel žemlji kruh, ampak zato, ker je pozimi sušil sneg in ga zdaj prodaja kot sol?

2. Ali je res, da je sodni svetnik gospod dr. Gradnik, ki vodi preiskavo zoper oženjenega katoličana Janeza Štebalara, sam oženjen in pripadnik katoliške vere?

3. Ali je res, da so bili pri tej preiskavi zaslišani ljudje, ki so kupovali od Štebalara predmetno sol in so zahtevali, da pridejo njih izpovedbe na zapisnik?

Če je to res, kaj mislite ukreniti, g. minister, da ljudje v Sloveniji ne bodo več sušili snega in oškodovali fahkovernih kupovalcev s tako neslano soljo?

ad 2. da zoper oženjenega in katoliškega osumljenca ne bo vodil preiskave katoličan in oženjenec, ampak po možnosti kak budist samskega stanu, ali vsaj od mize in postelje ločeni luterajnar?

ad 3. da bodo v zadevah, ki se vrše pri nas, zaslišani kot najobjektivnejše pričel gojenci misijonarja Abune Solimana — Knobleharja iz Sudana?

G. minister, časi so resni, justica je ogrožena, zato Vas pozivamo, da v interesu javnega miru in reda nemudoma ukrenete vse potrebno, da se ugodni zahtevam, ki smo jih formulirali prosto po »Slovencu« z dne 19. t. m.!

G. DR. VILJEMU BALTIČU.

1. Ali je res, da ste v nedeljo, dne 13. t. m., večerjali na južnem kolodvoru in je eno mizo proč

opravljal isti posej neki znan Orjunaš?

2. Ali je res? da ste večerjali bržjelo, Orjunaš pa je jedel sir?

3. Ali je res, da je bila z Vami Vaša gospa soproga, Orjunaš pa je eno mizo proč kadil cigareto?

Če je to res, zakaj ne uvedete uradnega postopka zoper Orjunaša, ki večerja, je sir, kadil cigareto in je znan?

Oprostite, g. veliki župan, da smo se tudi mi drznili nasloviti tri vprašanja na Vas v interesu miru in reda v Sloveniji, kakor jih je naslovil »Slovenec« pretekle sobote! So namreč iste važnosti, ta vprašanja!

Izgubil se je na zadnjem izletu Orjune v Žužemberk dobro obranjen »Slovenec« najnovejši orjunaški incident. Kdor ga najde, naj ga odda proti dobri nagradi v knezoškofjskem ordinariatu.

Nova molitev: Doznavamo, da je izdal knezoškofjski ordinarijat nove protiorjunske litanije, ki jih bo prinesel »Slovenec« v najkrajšem času. Glasile se bodo nekako takole:

Vsega hudega, reši nas o Gospod!

Orjunaške jeze. Odgovornega uredništva brez poslanske imunite.

Maščevanja obrekovanih in obsvinjanih.

Skušnjave po novi opoziciji. Jeze, sovrašstva in vse hude volje, njih ki smo jih razžalili.

Duha edinstva jugoslovenskega naroda.

Hudega vremena na vladi. Kuge, lakote in Orjune.

Treska bomb.

Šibe razljučenega naroda.

Mi grešniki, — prosimo te, sliši nas!...

Darujte za Šlajpahov fond!

Sramotni oder.

VSEM, POSEBNO PA TRAFIKAM, PRODAJALCEM ČA-SOPISOV, KAVARNAM, GO-STILNAM I. T. D. svetujemo, da takoj odpove sledeče liste:

»Slovenec« (Ljubljana),
»Hrvat« (Zagreb),
»Glas svobode« (Ljubljana),
»Naprej« (Krško),
»Domoljub« (Ljubljana),
»Hrvatska Riječ« (Split),
»Autonomist« (Ljubljana),
»Balkan« (Beograd).

K članku »Wer weiss etwas« Vas prosim, da ni bila takrat na smrtni postelji mati njegove soproge, ampak ona s a m a. Vse drugo je gola istina. V slučaju služkinje pa sporočam, da še 3 dni ni ležala, ampak jo je kar brez usmiljenja postavil na cesto.

Nesramnost. Predrznost nemškutarskih in protidržavnih elementov presega že vse meje. V nedeljo se je dogodil na Karlovški cesti št. 18 slučaj, ki zahteva najenergičnejše obsodbe. Nekako ob 2. se je

začelo iz stanovanja občepoznane zagriženega nemčurja Lukmana petje avstrijske himne. Ljudje, ki so hodili mimo te hiše, so se nad hreščecimi zvoki te avstr. muzike glasno zgražali in zahtevali intervencije policije. Prišlo pa je najlepše! K oknu je pristopil sam g. Lukman in pričel glasno protestirati in upiti nad ljudstvom, ki mu je grenilo umetniški užitek pri uživanju melodij »Gott erhalte...« Mi si bomo tega gospoda še podrobno ogledali in naše akcije bodo ubrale z njim take tone, da mu bodo za vedno pošle skomine po črno-žoltilih časih.

Književnost.

E. L. Bulver: Poslednji dnevi Pompejev I. del. Splošna knjižnica št. 24 v Ljubljani 1924. Natisnila in založila »Zvezna tiskarna in knjigarna«. Broš. Din 30, vez. Din 36.

Zvezna knjigarna v Ljubljani je založila v lični izdaji kuplet Kuža-Muca iz Fr. Mičinskijeve pravljice »Mogočni prstani«, za petje in klavir. Uglasbil naš priljubljeni skladatelj Viktor Parma. Cena posameznim izvodom Din 10.

INSERIRAJTE

V

»ORJUNI«!

MODNA TRGOVINA

A. Šinkovic
NASL. K. SOSS

LJUBLJANA

Mestni trg 19.

CENE ZMERNE!

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG D. D. V LJUBLJANI

prodaja

PREMOG

IZ SLOVENSkih PREMOGOVNIKOV vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premoگوvnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

INOZEMSKI PREMOG IN KOKS vsake vrste in vsakega izvora ter pripravljena posebno prvovratni češkoslovaški in angleški koks za litarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

NASLOV:

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG D. D. V LJUBLJANI
MIKLOŠIČEVA CESTA ŠTEV. 15/II.

SVOJI K SVOJIM!

Znižane cene za otroške vozičke. Novi modeli. Poslušajte se izdelkov domače tovarne, otroških vozičkov in dvokoles TRIBUNA F. B. L. Ljubljana, Karlovska cesta šte. 4.

Istotam se dobijo po znižani ceni nova dvokolesa, mali pomožni moterčki, šivalni stroji in pneumatika ter se sprejemajo v polno popravo za emaljiranje in poniklanje dvokolesa, otroški vozički, šivalni in razni drugi stroji. Prodaja se tudi na obroke. Ceniki franko.

Stroški pri uporabi bencina!

Vozi brez bencina!

Adaptiraj svoj avto, traktor ali stabilni motor s patent.

HAG - generatorjem!

Vozi z ogljem!

Prospekte in reference daje:

JUGO-HAG

LJUBLJANA, Bohoričeva ulica št. 24.

Telefon šte. 560.

Stroški pri uporabi oglja!

IVAN ZAKOTNIK

mestni tesarski mojster

Ljubljana, Dunajska c. 46. Tel. 379

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrežja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Grabnja lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

MERAKL

barve, mastila, lake,

kit, klej, emalle, čopiče in zajamčeno

čisti firnež

najboljše vrste nudi tovarna

Medic-Zankl

d. z o. z.

Maribor Ljubljana Novisad

podružnica. centrala. skladišče.

Tovarne:

LJUBLJANA-MEDVODE

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejšo urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. — Ilustrirane knjige v eno-ali večbarvnem tisku. — Brošure in knjige v malih in tudi največjih nakladah. — Časopise, revije in mladinske liste.

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov.

Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne šole in srednje šole. Risanke, davevalki in beležnice.

Inserirajte v ORJUNI!

SLOGRAD

Slovenska gradbena in industrijska d. d.

Tel. inter. 139. Tel. inter. 180.

Tehnična pisarna LJUBLJANA, Spodnja Siska, Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska poslopja, moderne industrijske zgradbe, betonske in železobetonske konstrukcije, vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 letnih izkušenj. Specialiteta: železobetonske cevi za vodne naprave in vodovod.

Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za izvrševanje konstrukcij iz armiranega betona z litoželeznimi vložki za visoke tlačne napetosti (kakor pri skladiščih, »silo«-mostovih in podobno). Izdeluje: vse vrste tehničnih projektov in statičnih proračunov. Parna žaga.